

Као заклету присталицу водиље „ко воли да ради, о глави му се радило“ изражавам најдубљу захвалност органима (без) власти на увођењу нових празника, како државних тако и верских, апелујући да се не стане само на три.

Штавише, предложио бих још неколицину изузетно значајних догађаја, који без дилеме заслужују да буду празновани и сачувани за поколења као ванвременске вредности.

Нови Васкрс: дан када је месија из Житорађе скинут са петооктобарског крста и васкрсао у политичкој јави, описан у јеванђељу по Борису, речима: „Бејах неразуман код памети и слеп код очију, кад ми се у постизборној тмини указа Свети дух и посла ангела којег су једва носила нејака крила. Обрати ми се речима: „Доносим ти коалициони капацитет и посланицу о историјском помирењу, грешнице! Ко у мене (по)верује његово је царство овоземаљско, небеско оставимо гласачима“. Остадох нем пред милошћу божјом, примих га у своје скромне владајуће јасле, и његових стотинак апостола у министарства и управне одборе, и њихову нејач у државну службу, и познанике у разне комисије, и осетих радост какву још само наручено истраживање јавног мњења донети може”...

Предлажем да се овај празник слави најмање седам дана, уз радосни поклич: „Ивица васкресе, Борису радост донесе - ваистину донесе”!

Дан младости: рођендани свих коалиционих лидера, министара, државних секретара, подсекретара, саветника, пи-арова, возача и теткица у Влади. На дан рођења премијера сваком новорођеном детету, без обзира на пол, дати име Мирко, у знак неизмерне захвалности родитељима басисте из Зајечара, који су након дужег већања, једне хладне ноћи одлучили да га дају у политику, верујући да ће се боље снаћи у улози државника него пастира, с обзиром на то што се из чобаније увек враћао с неколико оваца мање. Мада и данас делује као да му нису све овце на броју, стадо којем сад руководи безбрижно блеји на задњим седиштима службених „аудија”.

Празник рада: слави се индивидуално, односно на дан када радник остане без посла и свечано преузме радну књижицу, уз топлу реч послодавца на расстанку: „А за ово што ти

дугујем можеш само да ме мрзиш и тужиш, ал' ћеш да добијеш...!"!

Можда би чак и локалне самоуправа могле да омасове овај празник организујући презентацију технолошких достигнућа у својим општинама: „Технолошки вишкови за 21. век“, рецимо, па да временом то прерасте и у братимљење општина и градова са једнаким бројем незапослених, међусобне посете, свечаности, (не)радничке игре, склапање мешовитих бракова (она је на бироу, он у отказном року)...

Верујте, свашта може да се изроди из ове идеје, ријалити шоу на пример: „Мењам жену за радно место“; „48 сати отказ“; „Домаћине, разведи се, нашла је запосленог“; „Сурвајвер - од доручка до вечере“ (није обавезно да буду у истом дану, напротив)...

Дан сећања на посланике: изузетно важан празник, у част дана када је свих 250 посланика последњи пут било у сали и радило свој посао, познат и као „молебан за кворум“. Тог дана би ваљало организовати за основце и средњошколце наставу у природи и марш „стазама посланика“, који би се завршавао у скупштинском ресторану, месту где су последњи пут виђени народни представници у већем броју. Једна од стајанки би, наравно, била и пред скупштинском благајном, где би им Вељко Одаловић држао надахнуте говоре о јуначким офанзивама посланичких група на тај добро утврђени објекат.

Дан жена: не мислим на превазиђени 8. март, већ дан када је Нада Колунџија прешла из странке у странку (значи, више датума), Јелена Триван рекла нешто паметно (жељно исчекујемо тај дан, па да га славимо), Весна Пешић се повукла из политике (децо, о томе остављамо вама да сведочите, евентуално), Јоргованка Табаковић постала заиста напредна и умерена (ха-ха-ха-ха-ха), Снежана Маловић почела да се меша у свој посао (срећа да има визит-карте на којима пише „министарка правде“ иначе би промашила и улицу и зграду), и тако даље, списак је подугачак, а живот кратак...

Дан уласка у ЕУ: славити сваки дан, па кад буде! Пред крај дана би се Божа Ћелић обратио нацији између рекламе за лек против ноћног мокрења и дневних уложака саопштењем: „Ни данас нисмо ушли у ЕУ, али већ сутра, сасвим могуће! Обуците се свечано и будите у приправности!“ Или још боље, увести неки број на који би се јављао, као оно за тачно време: „Тачно је 15 часова, 30 секунди, осам стотинки - још нисмо у Европској унији, молимо позовите касније“...

Дан обичног човека: ха-ха-ха-ха-ха-ха... Боже, што сте наивни! Суспендовано до даљњег! Година ипак има само 365 дана.

(Прес)